

Neuvottelut käydään hyvässä yhteishengessä.

Lasten toiveet ja ideat käyttöön Iltapäiväkerhossa on

Lukuvuoden alussa Jalkarannan koulun iltapäiväkerhossa ohjaajat pyytävät lapsia kanssaan neuvottelemaan kerhon yhteisistä pelisäännöistä. Lapset saavat määritellä, mikä kerhossa on sallittua ja mikä ei. Merkinä halusta noudattaa sääntöjä jokainen myös allekirjoittaa ne.

Tässä lahtelaisessa iltapäiväkerhossa sovelletaan Mannerheimin Lastensuojeluliiton kehittämää hanketta osallisuudesta nyt toista vuotta. Osallisuudella tarkoitetaan lapsilähtöistä toimintatapaa, lasten mielipiteiden kuulemistä ja edellytysten tarjoamista kerholaisten keskinäiselle hyvälle vuorovaikutukselle.

– Kerhotoiminnassa olemme päässeet osallisuuden myötä ihan uusille ulottuvuuksille kuin aiemmin, kiittelee **Eija Bouras**, toinen Jalkarannan iltapäiväkerhon ohjaajista.

– Meillä on nyt hyvä yhteishenki, toiminta on helppoa ja innostus korkealla. Mahdolliset riidatkin selvitetään entistä nopeammin.

LAPSILTA SISÄLTÖÄ TOIMINTAAN

Hyvän meiningin takana on ohjaajien asennemuutos. Pelkästään aikuisten vetämän kerho-ohjelman rinnalle on nostettu lasten toiveista ja ideoista lähtevää toimintaa. Lasten innokkuus ja asenne kerhoon on muut-

tunut huomattavasti, kun he ovat saaneet nähdä ehdotustensa toteutuvan.

Lapset ovat mm. oma-aloitteisesti koonneet Aku Ankka -näyttelyn, vetäneet itse kehittämäänsä tietokilpailuja, pitäneet koirakerhoa ja tehneet kerholehtiä.

Luovuus lähti kukoistamaan sadutusmenetelmästä. Saduttamisessa lasta pyydetään kertomaan tarina mistä vain haluumastaan aiheesta, ja aikuinen istuu alas kuuntelemaan ja kirjaamaan lapsen kertomuksen ylös sanasta sanaan. Kun lapsi kokee, että hänen tarinansa on tärkeä ja aikuinen todella kuuntelee, avautuu aivan uudenlainen pohja luottamukselle ja vuorovaikutukselle. Sadutuksen kautta monet aremmatkin lapset ovat rohkaistuneet tulemaan esille ja ilmaisemaan itseään.

– Hienointa on ollut oivaltaa, miten paljon lapset voivat tuoda sisältöä kerhotoimintaan, kiittelee Bouras.

Perinteisesti kerho-ohjaajat ovat sisäistäneet ajatuksen, että heidän pitää koko ajan

”Ei auktoriteetti siitä häviää, että elää hetkissä täysillä mukana lasten kanssa.”

tarjota valmiiksi suunniteltua ohjelmaa. Tekeminen suistuu silloin helposti rutiinimaiseksi suorittamiseksi, josta elävä innostus puuttuu.

– Liiallinen aikuislähtöinen, suunniteltu ohjelma latistaa lasten mielikuvitusta, väittää Eija Bouras.

TILAA UUDENLAISELLE VUOROVAIKUTUKSELLE

Lapsista on osallistumisen myötä tullut esille piilossa olleita ominaisuuksia kuten ratkaisukeskeisyyttä. Yllättävissäkin tilanteissa lapset pyrkivät löytämään toimivan ratkaisun; jos esimerkiksi uusi lapsi haluaa tulla jo käynnissä olevaan leikkiin mukaan, idea ei tyrmätä, vaan lapset pyrkivät yhdessä keksimään hänelle tilanteeseen sopivan roolin.

Koirakerho on lasten oma idea.

Osallisuudesta sanottua

"Olen tehnyt Aku Ankka -leikkejä, sketsejä ja näytelmiä ja hyvin paljon majoja. Olemme saaneet tehdä kaikkia leikkejä (kohtuuden merkeissä)."

Atte, 9 v

"Olen saanut suunnitella omia koirajuttuja ja mielipiteeni on otettu huomioon."

Maija, 9 v

"Olen saanut osallistua kaikkeen, mihin olen halunnut. Olen tehnyt tietovisoja ja muuta sellaista... Eli minun mielipiteeni otetaan huomioon, vaikka ohjaajilla on hirmu kiire."

Noora, 9 v

"No, luulisi että mielipidettäni on otettu huomioon aika hyvin. Esimerkkejä siitä ovat majat, minun ja Matin sketsit ja sen sellaista. Kuten se agentti-sketsi, jossa Matti oli 007 hyvä agentti ja minä 000 huono agentti. Ip-kerhossa on lupa siihen, että saamme itse päättää mitä tehdään."

Hannu, 7 v

"En itse asiassa ole oikein kiinnostunut suunnitteluun, paitsi omiin esityksiin ja tietovisoihin."

Matti, 7 v

"Päätämme yhdessä mitä leikimme ulkona tai salissa, rakennamme omia majoja ja suunnittelemme ne, pidämme myös erilaisia visoja ja esityksiä – omaa ohjelmaa."

Linda, 7 v.

Lapset ovat Jalkarannan iltapäiväkerholaisia.

hyvä meininki

TEKSTI MAARIT PIIPPU / KUVAT ANTERO AALTONEN

Iltapäiväkerhossa lasten ikäerot ovat rikkaus, ei hankaluus. Nuoremmat ottavat mielellään mallia konkareista, ja vanhemmat lapset tutustuttavat uudet kerhon toimintatapoihin. Eräs tärkeä seikka yhteisymmärryksen syntymiselle on palautteen kysyminen lapsilta.

– Näin kasvatetaan sukupolvea, joka osaa vaikuttaa asioihinsa. Jos kansalaisen ensimmäinen osallistumiskokemus on äänestyskoppiin joutuminen 18-vuotiaana, ollaan jo kovin myöhässä.

Eija Bouras nauttii ohjaajan roolinsa muutoksista, siitä että vuorovaikutus lasten kanssa on entistä aidompaa. Tässä iltapäiväkerhossa ohjaaja voi ottaa erilaisia rooleja lasten leikkeihin, leikkiä esimerkiksi asiakasta lasten kampaamossa.

– On harhaluulo, että aikuinen menettäisi ohjaket, jos hän menee mukaan lasten maailmaan. Ei auktoriteetti siitä häviä, että elää hetkissä täysillä mukana lasten kanssa – päinvastoin, Eija Bouras vakuuttaa. ■

**Virkataan!
Taiteellisten
luomusten
lisäksi syntyi
patalappuja.**